

faa Henseende til den Betænkning, som var afgiven af det nedsatte Udvalg. Dettens Fleerhed gav en anden æret Folkethingsmand Anledning til at komme med et Foredrag, hvori han udtryffelig forklarede det Foredrag, som den først omtalte Folkethingsmand havde holdt, som fillet imod mit Foredrag, og derhos fandt sig besøiet til at gjøre bestemt Indsigelse imod Sagen; men jeg maa herved bemærke, at det er en fuldkommen Misforstaaelse, naar han mener, at jeg skulde have paasagt en Deel af det nedsatte Udvalgs den Hensigt, at ville gjøre det kongelige Budstabs Antagelse umulig. Jeg har blot udtalt, at der var et Antal i Udvalget, som ikke havde erklæret sig imod nogen væsentlig Deel af det kongelige Budskab, men vilde have tilføiet en nærmere Bestemmelse, der gjorde det kongelige Budstabs Fuldbrydelse umulig. Dette var naturligviis min Mening, og den er jeg dog besøiet til at lægge til Grund; men jeg har ingenlunde sagt, at de Mænd, der havde gjort dette Forslag, havde den Hensigt at omskøde det kongelige Budskab, og altsaa foreskommer det mig, at der ikke er nogen Anledning til at besvare sig over det Foredrag, jeg har holdt, ligesom jeg heller ikke troer, at der var noget uberettiget i, at jeg paa en ganske kort og almindelig Maade yttrede en Mening, der forudsatte en vis Mening i Realiteten; thi det er aldeles umuligt at tage nogen Beslutning angaaende Formen, uden at man derved tillige tager Hensyn til Realiteten, og navnlig var dette Tilfælde med et Forslag, der var gjort af den høitærede Formand; det var kun grundet paa den Forudsætning, at Sagen var af en saa klar Bessaffenhed, at man burde undgaae alle overflødige Former.

Der er fremsat nogle andre Forslag, ligesom ogsaa et Underændringsforslag af en æret kjøbenhavns Folkethingsmand (S. G. Larsen), som er tiltraadt af den oprindelige Forslagsstiller. Jeg skal blot bemærke, at der efter min Forestilling om Sagen hverken kan være Tale om Ændringsforslag eller andre Forslag her i Salen, idet der nemlig foreligger et Forslag fra Regjeringen om, at Rigsdagen skal give sit Samtykke til den Forandring i Arvesølgen, som i Budstabet er bragt i Forslag. At dette

Budskab ikke er kommet frem i den sædvanlige Skikkelse af et Lovforslag, har deels sin fuldkommen gode Grund deri, at den Lov, der skal udgaae, ikke skal vedtages af Rigsdagen, men emanere som en Lov for det hele danske Monarchie, og deels behøves der efter Grundlovens fjerde Artikel Rigsdagens Samtykke til den omhandlede Forandring i Arvesølgen. Dette Samtykke er begjært paa aldeles grundlovmæssig Maade; thi i den fjerde Paragraph af Grundloven staaer der ikke et Ord om, at der skal forelægges et Lovforslag; der siges blot, at Rigsdagen skal give sit Samtykke til den deri omtalte Forandring. Det kommer altsaa blot an paa, hvorvidt Rigsdagen vil give sit Samtykke eller ikke, og jeg troer saaledes, at der aldeles ikke er noget Andet, som er Gjenstand for nærværende Sag.

Formanden: Den første Deel af den ærede Landskingsmands Foredrag maa jeg ansee som en blot personlig Berigtigelse. (Hør! (Orsted: Det er ikke nogen Berigtigelse fra min Side), og kan ikke tillade, at man videre forfølger dette Spørgsmaal, da det ligger udenfor nærværende Forhandlings Gjenstand.

Da Ingen mere begjærede at yttre sig, fik man til Afstemning, hvorved

1) Halls Forslag til § 7:

Sidste Punktum forandres saaledes:

„Derfor intet Udvalg har været nedsat førend første Behandling, kan et saadant nedsættes paa ethvert senere Standpunkt af Sagen.“

vedtoges med 100 imod 11 Stemmer.

2) Paragraphen med den vedtagne Forandring saalydende:

Enhver Sag, hvori den forenede Rigsdag i Henhold til Grundloven har at tage Beslutning, skal undergives tre Behandlinger. Rigsdagen afgjør i et dertil ansat Møde, om Sagen umiddelbart skal antages til første Behandling, eller isorveien overgives til Prøvelse i et Udvalg. Derfor intet Udvalg har været nedsat førend 1ste Behandling, kan et saadant nedsættes paa ethvert senere Standpunkt af Sagen.

vedtoges med 119 mod 15 Stemmer.

Førend man gif til det næste Afstemningspunkt, bemærkede